

Eiendommeligt ved Lovforslaget — han spørger, saasnart Dommen er afsagt: Er Du tilfreds med Din Dom eller vil Du have den appelleret, hvis den nu kan appelleres? Og hvis der da svares: tilfreds med Dommen, kan Politimesteren i mange Tilfælde udenvidere lade Dommen eragere. Det er en Sammensmeltning af det, som det netop er Dypgaven at see adskillt. Men det er nødvendigt at gaae en Smule videre i Udviklingen heraf for at henlede det høie Things Opmærksomhed paa, at her er Spørgsmaal om Sager, der tildeels ere af en saadan Betskaffenhed, at det er de Politimesteren undergivne Politibetjente, som kunne have gjort sig skyldige i det Forhold, i Anledning af hvilket Sagen reises, og man maa tilgive den menneskelige Svaghed, hvis det kunde være, at en Politimester, selv med den reneeste Villie, kom til at opfatte det Forhold af en saadan underordnet Politibetjent, som der var reist Spørgsmaal om, noget anderledes, end det maaskee i Almindelighed stillede sig, og ogsaa som Dommer kunde lade denne ham selv uberidste Belvillighedsfølelse faae en Indflydelse, som den ikke skulde have, hvorhos det undertiden kan komme til at ligge paa Grændsen netop af det, som vedkommer ham selv. Gaaer det da an at optage i en Lov Bestemmelser, som kunne lede til, at Politimesteren paa denne Maade kommer til at dømme med Hensyn til saadanne Forhold, som kunne ligge paa Grændsen af det, der vedkommer ham selv? Nu veed jeg vel, at man vil sige: Ja, men vi have her en stor Garanti deri, at Sagen jo behandles offentlig og mundtligt. Ja, men jeg vil da henvisse til, hvad jeg før bemærkede, at man ikke kan slaae sig til No med, at Sagen behandles offentligt og mundtligt, og ialfald vil jeg sige, at det ikke er nogen fuldstændig Garanti, man har deri, naar der bliver Spørgsmaal om disse Forhold; der skal netop Maaden, hvorpaa Sagen bringes frem, Maaden, hvorpaa den behandles, være en saadan, at den i og for sig giver Sikkerhed for, at Misbrug og Misligheder ikke skulle kunne finde Sted. Jeg vil sige, at det er en Anvisning, som man godt kunde benytte med Hensyn til dette Ufsnit af Lovforslaget for at

vise, hvor ængstelig man skal være i denne Henseende. Jeg vil nævne Loven af 11te Februar 1863 med Hensyn til Kjøbenhavns Politi. Her i Kjøbenhavn, det maa man vel erindre, kunde alle disse Bestemmelser, som man nu har her i Lovforslaget, meget let passere, thi her har man Dyrighedspersonen i Politidirecteuren og Dommeren i Criminal- og Politiretten, der paadømmer Sagen. Altsaa der have vi Udskællsen, medens der her viser sig en fuldstændig Sammensmeltning. Men alligevel har man i Loven af 11te Februar 1863 været i den Grad forsigtig, at, medens det ellers her i Kjøbenhavn er nødvendigt, at Politidirecteuren til Retten henviser enhver offentlig Politisag, har man sagt — og dertil var der god Grund, — hvor Sagen angaaer Misbrug af Myndighed og dermed beslagtede Forhold, behøve I ikke at gaae til Politidirecteuren for at faae Sagen henvist til Retten, men I kunne henvende Eder til Rettens Justitscontoir med et Andragende, saa bliver Sagen fremmet. Det er den rette Maade at gaae frem paa. — Og nu har jeg et Haab om, at jeg har bibragt det høie Thing en Overbeviisning om, at det 3die Ufsnit ikke kan bruges; og ialfald har jeg det Haab, at de Alle ville have den Overbeviisning, at det er en Sag, som behøver en nøiagtig Prøvelse. Der er jo mange Hensyn, som gjøre, at jeg ikke nu ved denne Leilighed skal forbyde mig videre i Sagen, allerede Tidskenssynet maa forbyde mig det, men netop, idet mit Dusse var at tale saaledes, at jeg kunde gjøre det klart for det høie Thing, at det er fornødent, at dette Ufsnit bliver underkastet en i høt Grad omhyggelig Prøvelse, forbigaaer jeg flere Punkter, som kunde drages frem, og som ogsaa vilde give et Vidnesbyrd om, at det ikke gaaer an at lade dette 3die Ufsnit saaledes passere, f. Ex. med Hensyn til Appel og med Hensyn til Nødvendigheden af, at man dog, hvor der er Tale om Børn, udtrykkelig maatte sørge for, at der skulde være en Værg, der i flere Retninger kunde afgive Erklæringer paa deres Vegne. Der er mange saadanne Punkter, men med disse Bemærkninger skal jeg slutte og som sagt henstille til det høie Thing, at Sagen maa blive meget omhyggeligt undersøgt.